

INDICADORS DE CONJUNTURA ECONÒMICA

ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2010-2011

	Variació intermensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,0	3,5
Índex de preus industrials ²	0,7	6,8
Índex de producció industrial	-	-1,3 ³

Font: Idescat.

1) Darrera dada: mes de maig 2011.

2) Darrera dada: mes d'abril 2011.

3) Variació interanual de l'índex del mes d'abril (2010-2011).

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

CATALUNYA 2010-2011

Al mes de maig els preus no han variat respecte del mes anterior i s'han encarit el 3,5% respecte del mateix mes de l'any passat. La producció industrial mitjana dels quatre primers mesos d'enguany ha estat l'1,3% més baixa que la dels quatre primers mesos de l'any passat. Finalment, l'indicador de clima industrial del mes de maig és lleugerament pitjor que el d'abril però millor que el d'ara fa un any.

INDICADORS DE MERCAT DE TREBALL - RELACIONS LABORALS

ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Maig 2011

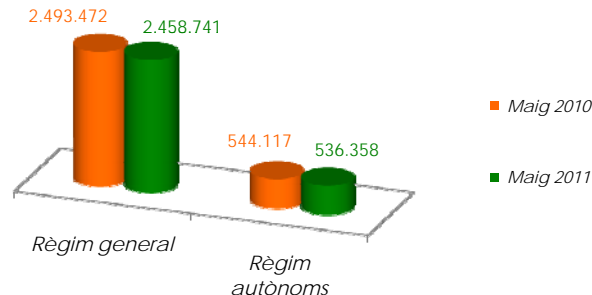
		Var. interanual
Atur registrat ¹	595.342	3,6
Homes	310.032	1,7
Dones	285.310	5,7
Ctes. indefinits ¹	21.525	-3,6
Homes	11.843	-4,1
Dones	9.682	-2,9
Ctes. temporals ¹	173.588	7,2
Homes	92.657	10,3
Dones	77.856	0,0
Afiliació. Total Sistema ²	3.084.169	-1,3

1) Font: Observatori del treball. Departament d'Empresa i Ocupació.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

CATALUNYA 2010-2011

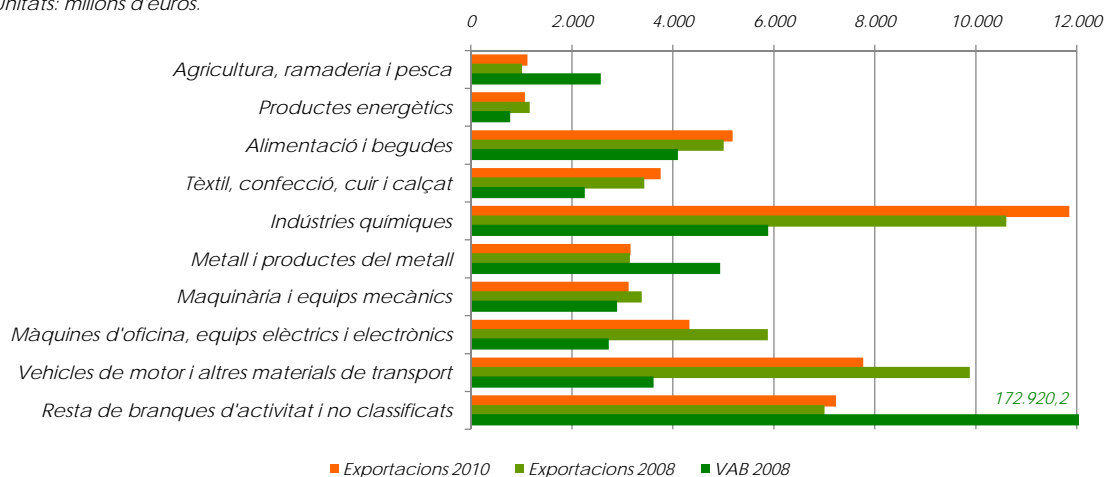

Al mes de maig els treballadors afiliats al Règim General de la Seguretat Social han tingut un decrement de l'1,4% respecte al mes de maig de l'any anterior. En el mateix període els treballadors afiliats al Règim Especial d'Autònoms han tingut el mateix decrement (-1,4%).

EL REPTA DEL FUTUR INDUSTRIAL A CATALUNYA

VALOR AFEGIT DE L'ANY 2008 I EXPORTACIONS DELS ANYS 2008 I 2010 DE LA INDÚSTRIA CATALANA

Unitats: milions d'euros.

Font: INE i Idescat.

El principal sector industrial en termes de valor afegit és el de les indústries químiques. També ho és en termes d'exportacions i es constata que aquestes augmenten entre els anys 2008 i 2010.

El segon sector industrial en termes de valor afegit és el del metall i en termes d'exportacions ho és el de material de transport.

Les exportacions industrials només augmenten en els sectors de l'alimentació, el tèxtil i el metall, a banda del químic, que ja s'ha comentat.

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (CTESC) va presentar el dia 2 de juny de 2011 la tercera sessió del cicle de seminaris titulat "Reformes per a la competitivitat" amb la conferència sobre "El repte del futur industrial a Catalunya" a càrrec del senyor Joan Sureda, Director General d'Indústria del Departament d'Empresa i Ocupació. A continuació s'exposen les principals idees del seu parlament.

Es constata que la indústria catalana ha perdut importància en el valor afegit de l'economia ja que ha passat de representar el 25,2% l'any 2000 al 17,0% l'any 2010. Aquesta circumstància no s'ha donat amb la mateixa intensitat a Alemanya, que ha passat del 25,1% al 23,7%, ni a la zona euro, que ha passat del 22,2% al 18,4%, ni al País Basc, que ha passat del 31,6% al 26,5%, ni a Espanya, que ha passat del 20,9% al 15,6%. La inversió industrial també ha retrocedit en aquests anys fins al punt en què l'any 2011 es necessita un increment del 44% per recuperar el nivell d'inversió de l'any 2007.

Tot i que la caiguda de la indústria sembla haver tocat fons ja que el 2009 el PIB industrial creix a Catalunya a una taxa del 2%, el problema és que està allunyada de la taxa de creixement que es dona a la UE, del 6%, i a Alemanya, del 10%.

Amb aquest panorama, el senyor Sureda informa que l'objectiu estratègic de la Direcció General d'Indústria (DGI) és la reactivació de l'activitat industrial. Per aconseguir aquest fi l'equació del progrés econòmic i empresarial que considera inclou aquestes variables estratègiques: internacionalització, empenedoria, innovació, recursos econòmics i valors.

Les exportacions catalanes també han retrocedit la seva presència en el PIB, han passat de representar el 28% el 2001 al 20% l'any 2009. A més, estan concentrades en poques empreses i de capital estranger. En aquesta variable, l'objectiu de la DGI és la creació de 3.000 noves empreses "internacionals" al 2014, l'alineació dels recursos de les institucions implicades en promocionar les exportacions (ACC1Ó, Cambres, Ajuntaments, ICEX, associacions patronals) i la potenciació dels Centres de Promoció de Negocis.

Pel que fa a l'empenedoria, l'objectiu de la DGI és la creació de noves empreses a una taxa neta anual del 10%. També es preveu incidir sobre la captació de recursos procedents de la inversió estrangera i assolir una participació del 22% en el total de la inversió estrangera de l'Estat. D'aquesta forma, se superaria la participació actual del 17,5%, que està per sota de la participació que té Catalunya en el PIB espanyol (19,5%).

Una altra actuació en el capítol d'empenedoria és l'alineament d'esforços de les institucions implicades en aquesta matèria: ACC1Ó, Cambres, Barcelona Activa, La Caixa, les escoles de negoci, associacions patronals).

Les actuacions de política industrial es focalitzaran en el pla sectorial de la motocicleta, en la cadena de valor

del vehicle elèctric, en el sector de les TIC (aprofitant la celebració del congrés mundial del mòbil a Barcelona el 2012) i en el desenvolupament de clústers.

Referent a la innovació, el senyor Sureda va distingir entre la innovació tecnològica i la no tecnològica. En relació amb la tecnològica, es constata que les empreses han perdut pes en l'execució de les despeses en R+D, que ha passat del 67,4% l'any 2001 al 58,4% l'any 2009, i que les despeses totals en R+D sobre el PIB se situen en l'1,68% del PIB, a molta distància de l'objectiu del 3% de l'Estratègia Europa 2020. També es constata que és molt baixa la dotació de recursos públics destinats al foment de la innovació empresarial, que és de 51,1 milions d'euros, respecte de la dotació destinada a la recerca i el desenvolupament, que és de 1.248 milions d'euros (any 2008).

En aquesta variable, la DGI es proposa augmentar la capacitat de transferència tecnològica del Sistema de Recerca Català i de la xarxa TECNIO, millorar la capacitat de *pull* de l'empresa, gestionar de forma única el sistema, reordenar TECNIO, augmentar els recursos públics a l'R+D+i i crear noves eines d'innovació consorciada.

Amb relació a la innovació no tecnològica, s'afirma que el model de creixement que s'ha seguit en els darrers anys és de baixa productivitat, centrat en la utilització massiva de la mà d'obra, i que trasllada als preus les ineficiències. En aquest sentit, la política de la Direcció General d'Indústria consistirà en distribuir de forma massiva les eines desenvolupades (en les altres variables estratègiques).

Pel que fa als recursos econòmics, es confirma un canvi dramàtic en l'entorn financer públic i privat, amb una forta restricció del crèdit i dels recursos públics. La DGI preveu en aquest camp llençar avals i elaborar un nou sistema de suport al finançament de l'empresa.

La darrera variable de progrés econòmic i empresarial són els valors. La DGI es planteja reprendre els valors del treball i de l'esforç individual, la visió a llarg termini enlloc de la visió a curt termini i l'especulació, la figura de l'empresari, l'interès col·lectiu i l'aprofitament del potencial conjunt, i el retorn a la confiança de les institucions.

L'exposició del senyor Sureda conclou dient que els propers passos de la DGI són, en l'àmbit extern, comunicar el pla estratègic de la DGI als actors més rellevants: el Consell Rector d'ACC1Ó, el Govern, els agents socials i altres entitats rellevants. En l'àmbit intern, la DGI es planteja el desenvolupament dels plans d'acció i la implementació d'un nou model organitzatiu.